

HEEFT BRIEVENSCHRIJVEN ZIN?

Ja! Elk jaar veranderen jullie brieven de levens van mensen die werden gediscrimineerd, gevangenzaten, gemarteld werden of de dood in de ogen zagen. Mensen komen vrij, folteraars worden berecht, doodvonnissen worden ingetrokken, onderdrukkende wetten worden aangepast, gevangenisomstandigheden verbeteren. Dat krijgen we samen voor elkaar.

HOE Kiest AMNESTY DE MENSEN VOOR WIE WORDT GESCHREVEN?

Amnesty voert jaarlijks actie voor honderden mensen. Dit zijn belangrijke en urgente zaken waar we voldoende betrouwbare informatie over hebben. Voor de Schrijfmarathon kiezen we tien mensen uit voor wie wij speciale aandacht vragen. We denken dat die extra aandacht in hun geval helpt om hen vrij te krijgen of te zorgen voor gerechtigheid.

WAAROM STAAN MAAR TIEN MENSEN CENTRAAL TIJDENS DE SCHRIJFMARATHON.

Kunnen we niet beter voor veel meer mensen in actie komen?

De kracht van de Schrijfmarathon ligt in het enorme aantal brieven dat voor iemand wordt geschreven, die bovendien uit alle hoeken van de wereld komen. Om deze reden is het aantal mensen voor wie we in actie komen beperkt. Wel vind je op de website 21 extra voorbeeldbrieven voor mensen die ook dringend onze aandacht vragen.

KAN IK ERVAN UITGAAN DAT DE BRIEF OOK DAADWERKELIJK AANKOMT?

Ja, je mag ervan uitgaan dat brieven die aan de autoriteiten zijn gericht, aankomen. Brieven en kaarten voor de mensen voor wie we actievoeren komen meestal ook aan. In een enkel geval wordt de post tegengehouden door bijvoorbeeld het gevangenispersoneel. In zulke gevallen is de stapel met post ook een belangrijke boodschap: de gevangenenbewakers weten dan dat wereldwijd bekend is dat dat zij iemand onterecht gevangenhouden.

KUNNEN AMNESTY-ACTIES MENSEN VOOR WIE WE OPKOMEN OOK SCHADEN?

We maken natuurlijk altijd de afweging in hoeverre mensen extra gestraft of meer onderdrukt kunnen worden als bekend wordt dat Amnesty voor hen in actie komt. Daarom informeren we vooraf bij familie of zij akkoord gaan met onze acties. Ook kan het gebeuren dat actie wel mogelijk is, maar dat in protestbrieven of solidariteitskaarten Amnesty *niet* genoemd mag worden.

WAAROM STAAN DIT JAAR TIJDENS DE SCHRIJFMARATHON VOORAL VERDEDIGERS VAN DE MENSENRECHTEN CENTRAAL?

Wie opkomt voor mensenrechten wordt in veel landen bedreigd, gevangengezet, gemarteld of zelfs vermoord. Mensenrechtenverdedigers vinden regeringen tegenover zich, maar ook gewapende groeperingen, zakelijke belangengroepen en religieuze leiders. Het is alarmerend dat de druk op hen de laatste jaren steeds meer toeneemt.

Mensenrechtenverdedigers steken hun nek uit. Ze treden in de openbaarheid om bijvoorbeeld gedwongen huisuitzettingen te voorkomen, de inperking van de vrije meningsuiting tegen te gaan of om discriminerende wetten te laten aanpassen. Daardoor zijn ze een gemakkelijke prooi voor de autoriteiten. In veel landen is de speelruimte voor mensenrechtenverdedigers beperkt. Wetten en overheidsop treden leggen de vrijheid van meningsuiting van activisten en het maatschappelijk middenveld aan banden.

In alle uithoeken van de wereld zijn mensenrechtenverdedigers actief. Hun werk wordt steeds gevaarlijker en daarom verdienen zij onze steun.

HOE IS HET NU MET... de mensen voor wie we eerder tijdens de Schrijfmarathon schreven? Een greep uit de resultaten.

Máxima Acuña (Peru)

'Ik bedank jullie met mijn hele hart voor alle brieven die jullie me gestuurd hebben. Jullie geven me de moed om door te vechten.'

Mensenrechtenverdediger Máxima Acuña was verwikkeld in een rechtszaak, omdat ze weigerde haar grond af te staan aan een mijnbouwbedrijf. In mei 2017 stelde het hooggerechtshof van Peru haar in het gelijk.

Fred Bauma en Yves Makwambala (Congo)

'Ik bedank de duizenden mensen in de wereld die mij via Amnesty International geschreven hebben, of gewoon aan mij en Yves gedacht hebben.' – Fred Bauma

De activisten Fred Bauma (links) en Yves Makwambala (rechts) werden eind augustus 2016 vrijgelaten. Zij zijn leden van een jongerenorganisatie die zich op een vreedzame manier inzet voor vrede in Oost-Congo.

Yecenia Armenta (Mexico)

'Ik ben enorm dankbaar. De brieven schrijvers doen het mooiste wat ze kunnen: mensen in onrechtvaardige situaties helpen. Het vervult me met trots en het voelt fantastisch.'

Yecenia Armenta ontving tijdens de Schrijfmarathon 2015 meer dan 8000 brieven. Ze zat sinds 2012 vast nadat ze, na 15 uur lang gemarteld te zijn, een moord bekende die ze niet had gepleegd. Op 7 juni 2016 kwam ze vrij.

Albert Woodfox (Amerika)

'De berichtjes vanaf de andere kant van de gevangenis muur vormden een enorme bron van kracht voor mij in mijn voortdurende strijd voor vrijheid.'

Begin dit jaar mocht Albert Woodfox de gevangenis verlaten. Meer dan 43 jaar zat hij vast. Alleen, in een cel ter grootte van een parkeerplaats, 23 uur per dag. Hij werd veroordeeld vanwege moord, hoewel daar geen enkel bewijs voor was.

Leyla en Arif Yunus (Azebeidzjan)

'We zijn dankbaar dat Amnesty zoveel actie voor ons voerde.'

Leyla en Arif Yunus, twee vooraanstaande mensenrechtenverdedigers, werden allebei veroordeeld wegens 'verraad' en 'fraude'. Eind 2015 werden ze voorwaardelijk vrijgelaten en in april 2016 zijn ze op uitnodiging van het ministerie van Buitenlandse Zaken naar Nederland gekomen.